

דרך הישר

יש בורא עולם והוא אוהב אותך!

עלון מס' 12

HAYASHAR.COM

פרשת שמיני

טהור וקדוש, ולכן יש חשיבות עליונה שלא נטמא אותו במאכלות אסורים.

מסביר בעל התניא כי הפרוש של המילה "אסור" הוא "קשור" - על ידי שאנחנו עושים אסורים אנחנו בעצם קושרים את עצמנו לקלפה, וכיון שיש תשובה, כל קשר נתן להתיר, כי אנחנו לעולם לא הופכים לקלפה בעצמנו אלא נקשרים אליה וצריכים לשחרר את הקשר.

וכאן נכנס ענין חשיבות האכילה, כיון שבבורא עולם ברא מנגנון בגופנו שהאכל שאנחנו אוכלים הופך לדם המחיה את כל גופנו ואלו הפסלות יוצאת החוצה. וכיון שהדם הוא הנפש, נמצא שמה שאנחנו אוכלים הופך להיות חלק מאתנו.

וכיון שלכל דבר גשמי בעולמו יש כח רוחני המחיה ומקים אותו, נמצא שככל שהאכל הוא יותר מזכך כך גם הדם שלנו וכך גם ההשפעות על הנפש.

ולהפך, ככל שהאכל "אסור" כלומר קשור בקלפות, הרי הדם שלנו נטמא ומשפיע על נפשנו (וגם על גופנו, שרוב ככל המחלות שלנו מקורן באכילה לא נכונה, הן מבחינת מה שאוכלים והן מבחינת הפמיונות ודרך האכילה. ויתזונה נכונה יכולה לסייע לגוף לרפא עצמו הרבה יותר טוב מכדורים ותרופות שהרופאים דוחפים לנו).

ולא רק מבחינת אסור באכל עצמו כגון בהמה טמאה או פרות טבל, אלא גם ממון בהכשר בד"ץ שהשג בדרכים לא כשרות כגון מכסף אסור (גזל, גנבה, הלואה ברבית). גם הם משפיעים לרעה על מי שאוכל אותם ומשפיעים על הלכות נפשו.

הפרשות הראשונות של ספר "ויקרא" מדברות על עבודת הכהנים הקדושים והטהורים, אשר מקריבים קרבנות שונים על מנת לכפר על עם ישראל. הקדשה שלהם מיחדת וגבוהה מאד, עד שאפלו מחשבה שאינה במקומה יכולה לעלות להם בתייהם, כפי שראינו עם נדב ואביהוא בניו של אהרן הכהן שהביאו אש זרה למזבח, תוספת של אש שלא צוו עליה, ונהרגו במקום.

הדרישות מהכהנים ובעקר מאלה העובדים במשכן ובמקדש שונים מאלה שמתבקש שאר העם, ולכן קשה לרב הצבור להתחבר לפרשות אלו, בעקר שהן חסרות ספורים ועוסקות בדינים יבשים של עבודת המשכן.

אבל התורה היא מלשון הוראה והיא מבקשת ללמד אותנו על עצמנו. ואם הקדוש ברוך הוא צוה את כלנו שנהיה "ממלכת כהנים", וזה כולל ישראל ולוי, סימן שיש מעבר לכהנים משבט לוי העובדים במשכן ובעלי זכויות נוספות וקדשה המיחדת אותם מאחרים, גם דרישות של קדשה וטהרה מאתנו כלפי ה' יתברך ועבודת ה' שלנו.

בפרשת שמיני אנו לומדים על החיות, בהמות והעופות שמתר ואסור לאכל. בשונה משאר הצווים בחמש זה עד כה, אלה אינם צווים לכהנים בלבד אלא לכלל ישראל, והם נמצאים כאן בתוך הפרשה שדנה בדיני המשכן ועבודת הכהנים, כי הם שייכים לצווי שנהיה "ממלכת כהנים", כדי שאנחנו נהיה קדושים וטהורים אנחנו לא צריכים לעבד במשכן או להקריב קרבנות, אלא השלחו שלנו הוא המזבח והגוף שלנו שהוא המרכבה לשכינה, והוא צריך להיות



ולכן בפשתקדוש ברוך הוא מצוה אותנו להיות ממלכת כהנים, הפונה שנטהר את עצמנו ונשמר מן הטמאה, כפי שהכהנים עושים בעבודתם, וגם עלינו תשרה השכינה הקדושה.



זרר הישר ראיות וזנים

ברכות השחר - ברכת המכין מצעדי גבר

שִׁלְנוּ שְׁלֵא גֵלָה אֶל מְקוֹם לֵאל מוֹצֵא שְׂאֵי אֶפְשָׁר
לְחַזֵּר מִשָּׁם יוֹתֵר, וְזֶה הַחֹסֵד הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר שֶׁהוּא
מְקַיֵּם עִמָּנוּ - שְׁלֵא יוֹדֵחַ מִמָּנוּ נִדְח.

בְּבִרְכָה זוֹ אֲנַחְנוּ לְמַדִּים עַל הָעֹמֵק שֶׁל בְּחִירָה
חִפְשִׁית מוֹל הַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית. בְּחִירָה חִפְשִׁית אֵינָה
בְּחִירָה לַעֲשׂוֹת מַה שְּׂאֵנִי רוֹצֶה, אֶלָּא לְבַחֵר מִתּוֹךְ
הָאֶפְשָׁרִיּוֹת הָעוֹמְדוֹת לְפָנָי אוֹ כְּאֵלֶּה שֶׁהִתְאַמְצְתִּי
לִיצֵר בְּמִסְגֵּרַת הַיְכוּלוֹת שְׁלִי. וְלָכֵן כִּינּוּ שֶׁהַמְּבַחֵר
הוּא מְגַבֵּל וְיָדוּעַ לְמַעַלָּה מֵרֵאשׁ, לְכֹל בְּחִירָה
שְׂאֵנַחְנוּ עוֹשִׂים נִקְבְּעָה גַם דְּרוֹךְ חֲזָרָה לְמִקְרָה
שֶׁבְּחִירָנוּ בְּחִירָה שְׁמֵרְחִיקָה אוֹתָנוּ מֵהִתְכַלֵּית.

וְאִם מֵהַבְּרָכוֹת הַקּוֹדְמוֹת לְמַדְנוּ כִּי ה' יִתְבָּרַךְ נוֹתֵן
לָנוּ בִּינָה לְהַבִּינֵי, פּוֹקֵחַ אֶת עֵינֵינוּ לְרֵאוֹת אֶת הָאֲמִת
וְנוֹתֵן לָנוּ כֹּחַ לְהַמְשִׁיךְ, הֵרִי בְּכֹל הַבְּרָכוֹת הַלְלוּ עֲדוּן
לֹא הִתְמוּדְדָנוּ עִם עֵנִין הַבְּחִירָה הַחִפְשִׁית, כִּי יֵשׁ לָנוּ
אֶת הָאֶפְשָׁרוֹת שְׁלֵא לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּדַעַת וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל
עַל הַסְּבִיבָה וְלֹא לְלַמֵּד מִמָּנָה, וְלֹא לְהִשְׁתַּמֵּשׁ
בְּכוּחוֹת שְׁנוֹתָנִים לָנוּ וּלְהַרִים יָדִים, הֵרִי בְּרָכָה זוֹ
נוֹתֵנָת לָנוּ הַרְבֵּה כֹּחַ, כִּי הִיא מַעֲבֵר לְסִיּוּעַ וְנִתְיַנֵּת
כְּלִים, אֶלָּא הִתְעַרְבוֹת מַחְלֻטֹת שְׁלֵא נִפְל לְגַמְרֵי עַל
יְדֵי בְּחִירוֹת רְעוֹת, וְשִׁתְּמִיד גֵּלָה בְּדְרוֹךְ שְׁמִמָּנָה
אֶפְשָׁר לְחַזֵּר גַּם אִם טְעִינוּ.

אֲמָנָם תְּמִיד צָרִיף אֶת הַהִתְעוֹרְרוֹת שֶׁל מִטָּה, שֶׁהֵרִי
עֵינֵינוּ רוֹאוֹת שְׁעָם כֹּל הַהִתְעַרְבוֹת וְהַעֲזָרָה
מִלְּמַעַלָּה יֵשׁ כְּאֵלֶּה שְׁלֵא מִצְּלִיחִים לְהִתְרוֹמֵם
וְלִצְעֵד בְּדְרוֹךְ הַנִּכְוָנָה עַד יוֹמָם הָאַחֲרוֹן, אֲבָל אִם
אָדָם יִרְצֶה לְמִטָּה, הוּא יִגְלֶה שֶׁלְּמַעַלָּה דָּאָגוּ שְׁשׁוּם
דְּבָר לֹא יַעֲמוֹד מוֹל הַרְצוֹן שְׁלוֹ, וְהִיחִיד שְׁיִכּוֹל
לַעֲצֹר אוֹתוֹ מִלְּחַזֵּר חֲזָרָה זֶה הוּא עֲצָמוּ, כִּי אֶת כֹּל
הַשְּׂאֵר בּוֹרֵא עוֹלָם כְּבָר הִכִּין עֲבוּרוֹ עַל מְנַת לְשׁוּב.

"כְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם.
הַמְכִינֵנוּ מִצְעָדֵי גִבּוֹר."

בְּבִרְכָה זוֹ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לְבוֹרֵא עוֹלָם שֶׁהוּא בְּרֵא לָנוּ
אֶת הָעֲצָמוֹת הַגִּידִים וְהַמְּפָרְקִים בְּרַגְלִים עַל מְנַת
שְׁנוּכֵל לְלַכֵּת לְמַחֲזֵז חֲפֻצָּנוּ.

בְּרָכָה זוֹ מְצַרִּיכָה מֵאֲתָנוּ הַתְּבוֹנָנוֹת. מִי עֲצַר לְחֻשֵׁב
פַּעַם שְׁבוֹרֵא עוֹלָם מִתְכַּנֵּן לָנוּ אֶת כְּפוֹת הַרְגָלִים
בְּצוּרָה שְׁנוּכֵל לְהַזִּיז אוֹתָנוּ בְּהִלְכָה זְקוּפָה וְהוּא
מַחִיָּה אוֹתָנוּ מִחֲדָשׁ בְּכֹל יוֹם, וְאִין הוּ הַמְשִׁיף שֶׁל כְּפוֹת
הַרְגָלִים שֶׁל אֲתָמוֹל?

וּכְמוֹ שֶׁבְּרָכָנוּ עַל שִׁפְקוֹת אֶת עֵינֵינוּ וְהִבְנוּ כִּי אִין זוֹ
הָרֵאָה שֶׁל אֲתָמוֹל וְקִבְלָנוּ עֵינֵים מִחֲדָשׁ, וְכֵן עַל
שְׁנֵיתָנוּ לָנוּ בִּינָה וְדַעַת, כִּי הָעֵבֶדָה שֶׁהִלְכָנוּ לִישׁוֹן
אֲתָמוֹל כְּאֲנָשִׁים פְּקָחִים וְלֹא שׁוֹטִים אִין זֶה מְבִטִיחַ
שֶׁכָּה נִקּוּם בְּבִקְרָה...

וּמַעַל לְכֹל, אֲנַחְנוּ מִתְּבוֹנָנִים בְּעֹמֵק הַבְּרָכוֹת
וְהַחֲסָדִים שְׁבוֹרֵא עוֹלָם עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכֹל יוֹם. וְאִם
רְאִינוּ בְּכֹל הַבְּרָכוֹת הַקּוֹדְמוֹת אֶת הַקְּשֵׁר בִּינֵינוּ,
כִּי צֵד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעִיר אוֹתָנוּ בְּשִׁלְבֵים
לַעֲבוֹדַת הַיּוֹם, כְּשֵׁנוֹתָנוּ לָנוּ בִּינָה, פּוֹקֵחַ אֶת עֵינֵינוּ
וְנוֹתֵן לָנוּ כֹּחַ, וְאִין אֵלֶּה דְּבָרִים הַקְּשׁוּרִים רַק לְקִימָה
בְּבִקְרָה אֶלָּא לְמַהֲלֹךְ הַחַיִּים, גַּם בְּבִרְכָה זוֹ יֵשׁ עֹמֵק
מַעֲבֵר לְכַמוֹת הָעֲצָמוֹת וְהַמְּצָאוֹת הַפְּרָקִים בְּכְפוֹת
הַרְגָלִים.

בוֹרֵא עוֹלָם הוּא זֶה שֶׁמְכִינֵנוּ אֶת הַצְּעָדִים שֶׁלָּנוּ,
כְּלוּמֵר עוֹזֵר לָנוּ לְנוֹט אֶת דְּרָכָנוּ בְּעוֹלָם בְּכֹל אֲשֶׁר
גֵּלָה. וְאִף עַל פִּי שֶׁהוּא נִתֵּן לָנוּ בְּחִירָה חִפְשִׁית
וְאֲנַחְנוּ כְּבִיכּוֹל אֵלֶּה שְׁבוֹחֵרִים אִם לְלַכֵּת וּלְאוֹ, הֵרִי
בוֹרֵא עוֹלָם מְנוּט אוֹתָנוּ בְּתוֹךְ הַבְּחִירָה הַחִפְשִׁית